

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 125 - MAIG DE 1991 - PREU: 150 ¢

Aquest dibuix d'en Víctor Andreu ens recorda que altra vegada ens toca d'anar a votar per elegir els nostres governants. La recomanació és clara: Votem. I per què no amb un toc d'erotisme?

EDITORIAL

DAVANT LES ELECCIONS

Ens trobam altra vegada a les portes d'unes eleccions municipals i autonòmiques; ens toca, per tant, de decidir novament quines persones ens han de governar a nivell de Comunitat i al nostre poble. Repetir reflexions que ja en altres ocasions hem fet sembla cosa supèrflua; encara que, pensant-ho bé, potser no sigui del tot inútil o innecessària.

ES SAIG -tal com havia fet altres vegades- ha volgut contribuir a clarificar la situació, a ajudar als ciutadans en la seva tria, i per això va oferir gratuïtament a les candidatures que es presentassin dues pàgines de la revista perquè poguessin explicar als electors el seu programa. Volíem donar les mateixes oportunitats a totes quatre candidatures i lamentam que una d'elles no hagi acceptat el nostre oferiment; de cap manera ningú no es pot sentir marginat. Publicam els escrits de les tres que els han enviat i volem aclarir que l'ordre en què els insertam és el resultat d'un sorteig que hem fet.

Ara el que voldríem és una campanya neta, on cada candidatura defensi el seu programa sense insults ni desqualificacions personals. I que els electors decideixin el seu vot conscients del que fan, exercint un dret i un deure amb plena llibertat. Els programes i les persones que els han de dur endavant són els elements que hauríem de tenir en compte. Tots ens coneixem i les sorpreses que es puguin produir són molt relatives. I prou de consells, perquè tots sou grans a bastament i podeu dilucidar i determinar el que més convé al nostre poble.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
d'Algaida.
Revista mensual.D.L.P.M.495/80
Domicili: Rei, 1. Algaida.
Imprimeix: Apóstol y Civilizador.
ES SAIG només es responsabilitza de
l'editorial.

Dirigeix: Delfí Mulet
Administra: Directiva de l'Obra Cultural
Mecanografia: Mireia Mulet
Col.laboren: Pere Mulet, Alexandre Pizà
Joan Trobat, Joan Mulet, Biel Sastre,
Guillem Andreu, Miquel Fiolet, Xesc
Oliver, Víctor Andreu, Víctor Mulet,
Miquel Serra, Biel Bibiloni, Catalina
Martorell, Antònia Maria Mulet.

NOTICIARI

FESTA DE CASTELLITX

Seguint la tradició, la tercera festa de Pasqua va viure el pancaritat de Castellitx que cada any reuneix en aquell paratge, a la nostra antiga paròquia, una bona part dels algaidins.

La diada va començar amb la concentració de carrosses a Sa Plaça; enguany n'hi havia tretze, amb una temàtica que anava des de la preocupació ecològica fins als motius tradicionals. Un comentari bastant generalitzat era que l'execució de les idees no era gaire acurada. A la contraportada hi trobareu una mostra d'aquest concurs. (Com comprendreu, ens resulta impossible oferir-vos fotografies de totes les carrosses).

A Castellitx -a on molta de gent hi va pujar a peu- després de la missa es va celebrar el Certamen Literari; va actuar de mantenidor en Llorenç Antich "Mora" que va glosar (mai tan ben dit) la història d'aquest certamen. Seguidament es va llegir el veredict del jurat i els autors guardonats recolliren els premis. Els autors i treballs premiats foren:

Premi Rosa d'Or de la La Pau de Poesia: "Triptic d'absències" de Rafael Bordoy i Pomar.

Premi Rosa d'Or de La Pau de Narració: "La ferida del temps", de Concepció Coll Hevia.

Premi Rosa d'Or de La Pau de Glo-sat: "Joc de pilota" de Jaume Juan Bonnín.

Accèssit al primer premi: "Sóc ànima captiva de la terra" de Pere Bru Serrano i Darder.

En aquest número vos oferim alguns d'aquests treballs i confiam completar-los en el pròxim número.

Després de dinar, la festa damunt s'era va animar sobretot els més joves que, si hem de fer cas dels comentaris que hem sentit, quedaren satisfets de l'organització.

La novetat d'enguany va ser la festeta que es va muntar a Sa Plaça amb l'actuació d'un grup musical; d'aquesta manera hi va haver trui tot lo dia.

Fotos Jaume Balaguer

CALAIX DE SASTRE

"Des que hi ha eleccions / sa gent pareix que no va trista"
(Versió lliure d'una cançó popular eivissenca)

Com ja sabeu, han aixecat la veda. Ja podeu anar a la caça del vot. I no ten-
gueu gaires miraments, perquè en temps de caça, tot, o quasi tot, és permès.
M'admira la gent capaç de dedicar-se, desinteressadament, amb passió, a cor
obert, a les tasques feixugues. Per això m'he sucacat la closca i he inventat uns
mètodes de cacera per oferir-los als eventuais practicants de l'art cinegètic.
Vos semblaran -modèstia a part- originals, atrevits, difícils d'aplicar. Però
com digué l'il.lustre escriptor, "és prou sabut que amb el vesc s'enxampen els
pardals" (Manuel de Pedrolo). Bona caçada!

Mètode 1: És un model d'instància que heu de fer arribar als veïnats, o a
qualsevol amb qui vos faceu topadissos. Ompliu els espai en blanc amb els noms
adequats per a cada cas.

Uep! Com estam? I que no sabeu que En/Na _____ es presenta a les eleccions
amb el partit _____? Comprenc perfectament que poseu aquesta cara de
sorpresa. Jo, des que ho sé, no me'n puc avenir. Però, i què se deu haver pensat
aquest/aquesta betzol/-a? No ho digueu a ningú, però sé de bona font que té tots
aquests defectes:

(Posau una creu per tot allà on faci falta)

- () No posa mai els fems davant ca-seva.
- () Té les persianes sempre sense espolsar.
- () Però, si plou, no vol que els hi esquitxin.
- () Molt empiulat/-da, però si el/la mires d'aprop, té caspa.
- () -Altres. Especificau-los ben clarament-

Mètode 2: Convidau a dinar o a sopar molta de gent. Bé sigui en petits grups,
bé sigui tots plegats. Que d'això no vindrà la cosa. Els convidats, millor si
són simpatitzants d'altres partits, han de quedar bocabadats davant la taula
parada. Perquè no hi ha res com la panxa plena, el ventrell amarat, per disoldre
les ideologies més sòlides. L'eficàcia del mètode augmenta si la convidada in-
clou una passejada de dia complet.

Mètode 3: Convidau un grupet d'amics i amigues a ca-vostre a fer un cafetet.
Quan ja estigui ben animada la conversa, de sobte -el factor sorpresa és bàsic-
s'ha de presentar, mirau quina casualitat, el vostre candidat. Oh, és ell! -
diran, entre colzadetes, abans que els amolli un bon discurs sobre els defectes
del seu adversari, el qual, per cert, i no és per dir-ho, sempre du els calçons
ben arruats.

Mètode 4: Si teniu doblers, publicau un anunci al diari on s'expliqui ben clar que el vostre adversari sempre du els calçons ben arruats. I s'hi insunïï que si poguéssim veure què hi ha davall dels calçons, bono, seria gros.

Mètode 5: (Ja heu captat la idea. Escriviu-lo vosaltres mateixos).

EN CALAIX DESASTRE

NOTICIARI

ENQUADERNACIÓ D'ES SAIG

Ja vos avisàrem que amb la publicació de l'Índex dels deu primers anys es podia enquadrar el 5è tom de la nostra revista, corresponent als anys 89-90. N'hi ha que ja ho han fet, però com que altres subscriptors tenen molt mal cap i no hi pensen, convé que els ho recordem. Si vos interessa relligar-lo -i és l'única manera que no es perdin exemplars-, mirau que arribi a mans d'un col·laborador i ens encarregarem de dur-lo a l'enquadrador. Podreu comprovar que resulta un volum ben gruixut, com a massa i tot.

"MÚSICA EN FAMÍLIA" A CURA

Dins aquest cicle de concerts que se celebren a l'Aula de Gramàtica del Santuari de Cura els diumenges a les 12'45, aquests són els que hi haurà pròximament:

-12 de maig. Orquestra de Cambra "In Tempo", dirigida per Martí Sáez. Interpretarà obres de Mozart i Txaikovsky.

-26 de maig. Maria Adrover al piano. Obres de Haydn, Chopin i Mompou.

-9 de juny. Concert dels més joves. Alumnes de piano de Grau Elemental interpretaran un programa amb obres que encara estan per determinar.

PLUVIÒMETRE

Pel que fa al mes d'abril, només vos podem donar les dades d'aigua caiguda fins dia 26. Havien plogut 26'9 litres. Plugues moderades que han mantingut les terres amb bona saó.

Com sabeu, aquestes dades ens les proporciona l'apotecari Gabriel Martorell. Per cert que li han canviat el número de telèfon i qualcú ha tengut problemes per telefonar-li. Vos comunicam que el telèfon és el 12.53.45.

PUBLICACIONS REBUDES

A part de les publicacions que arriben amb regularitat i que sempre són ben rebudes, volem fer referència al número 37-38 de la revista "Estudis Baleàrics" que amb el títol "30 anys de turisme a Balears" estudia i analitza diversos aspectes d'aquesta activitat. Comprèn un total de 24 treballs força interessants i l'únic retret que potser se li podria fer és precisament el de voler abarcar massa facetes d'aquest fenomen amb la consegüent manca d'aprofundiment en les anàlisis.

EXPOSICIÓ DE FRANCESC LLAVINA

El nostre bon amic Francesc Llavina celebra una exposició de les seves darres obres a la Sala d'exposicions de "Sa Nostra" a Calvià des del dia 3 al 18 de maig. Li desitjam molt d'èxit.

M'HAN DIT QUE DIUEN

Altres temps l'Església tenia una importància més gran que no ara, no en el sentit religiós (amb això no ens hi ficam), sinó social: la vida al poble voltava entorn dels actes religiosos. I encara ara hi ha moments en la vida del poble en què el centre de reunió i de trobada és una funció religiosa com pot ser la missa de Pasqua i la processó de "s'encuentro", on es veu gent que en tot l'any no es torna acostar a l'església com no sigui per anar a consolar als morts. Ara bé, molts trobaren a faltar el repicar de les campanes el matí de Pasqua. És hora que les arreglin, perquè hem sentit molta gent que ara no sap si hi ha mort; ni s'entemeren molts de quan va venir el bisbe a Algaida: faltava una bona repicada de campanes.

La festa de Castellitx, com cada any, maldament es faci en dimarts, reuneix molta gent. La desfilada de carrosses a Sa Plaça fa que tothom s'hi trobi i llavors convida més a partir a peu cap a La Pau. Hi havia gent que trobava les carrosses més "magres" que altres anys, però, en canvi, comentaren que la festa damunt s'era estava més ben organitzada i preparada que altres vegades.

Hem sentit parlar de molts de sopars "polítics" durant tot aquest mes d'abril. Ja n'hi ha que pensen que els nostres metges tendran molta de feina si han de "compondre" la salut dels nostres futurs governants. Hi ha qui diu que la nostra política local, en aquests moments al manco, és com una política "gastronòmica"; i això pot ser bo, ja que sempre es veuen d'una manera més optimista les coses després d'una bona taula.

No volem parlar d'eleccions, ni de llistes, ni de mitins... Una cosa hem sentit, però, que ha xocat a molta gent: la quantitat de gent jove que va dins totes les llistes. El que no ens han sabut donar és cap explicació d'aquest fet. Confiem que sigui per millorar les coses dins el nostre Ajuntament.

Hi havia qui esperava que abans de les eleccions, per allò de l'electoralisme, s'arreglarien moltes coses, entre elles la creu de la Ribera i el pou des Colomer, però no ha estat així. Haurem d'esperar... no sabem fins quan.

Per cert que l'edifici dels vells està aturat altra vegada: aquest cop, ens digueren, és per motius de seguretat en les obres, ho han aturat els tècnics encarregats de l'obra. També és mala sort, quan no hi ha bony hi ha bua.

Aquest mes passat, altra vegada, hi ha hagut un grapat de robatoris al poble. Sentírem una rotlada que en parlaven i comentaven que el poble s'hi està acostumant, perillósament, al fet que entrin dins cases del poble i agafin el que els interessa. Un comparava aquesta situació amb els accidents: fa vint anys, quan hi havia un accident al poble, tothom semblava participar en la inquietud de la família o amics de l'accidentat. Ara sembla com si només se'n preocupassin els més acostats, la gent ho troba "normal". I una cosa així està passant, ja, amb els robatoris: ja comencen a ser "normals".

El mes qui ve haurem de parlar de la trobada de les bandes de música, que enguany se celebra a Algaida, que ja s'haurà celebrat quan rebreu la revista. Els preparatius són intensos, i la planificació pareix molt estudiada. El problema més gros que veu la gent, pel que hem sentit, és la circulació, el "caos" que es pot formar. Ja ho veurem, diuen que hi haurà molts de municipals per organitzar-ho tot.

No volem acabar sense recordar que el mes qui ve ja tndrem nou consistori. Només demanam als qui participen en la carrera cap a dia 26 de maig que procurin mantenir la tranquil.litat i conservar les bones maneres durant tota la campanya. I després, a partir de dia 27, a fer feina pel poble, per Algaida, com més millor, que hi ha moltes coses per arreglar.

UN SORD

EL RACÓ DE LA MÚSICA

ESTRENA DE JOAN VALENT

El passat 12 d'abril el nostre amic Joan Valent, del qual tant es parla darrerament per la seva estada a Hollywood i les seves connexions amb el món del cinema americà, va estrenar una peça per a orquestra a l'Auditori. L'obra, titulada senzillament "Peça per a orquestra", va esser interpretada per l'Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma", dirigida per Lluís Remartínez. Tal com ja ens té bastant acostumats, en Joan va aconseguir un gran èxit de crítica i molt bona acceptació entre els entesos. Una música suau, ben lligada i tal volta un poc permisiva envers l'oient, sense recercar massa en les harmonies i mantenint més bé un fil melòdic acollidor. Només una cosa que dir: ens va deixar amb la ditada de mel a mig camí, sense arribar a donar-nos-la del tot; quan tots esperàvem l'eclosió orquestral, va acabar. És a dir, ens va resultar un poc curta. Però, i coincidint amb la crítica, tornam a dir que va esser una obra més que correcta en què poguérem tots notar l'evolució d'en Joan, la seva maduració, que esperam que continui i faci d'ell un gran compositor.

PRIMAVERA D'ENREGISTRAMENTS

Aquesta primavera sembla que tothom s'ha decidit a deixar impresa per a la posteritat la seva feina musical. Al tercer L.P. de l'Orquestrina, que serà un recull de "velles" cançons i alguna nova incorporació, sembla que s'hi afegeix la Banda Calderona, que en aquests moments està enregistrant una dotzena de cançons amb la intenció, sembla, de produir-ne després un disc

o compact. Han escollit per a això aquelles cançons que tenen amb alguna aportació pròpia, bé sigui la lletra, o bé tota la cançó. No sabem si aquestes dues gravacions estaran a punt prest o no, però segur que tot el poble estarà esperant amb interès la seva aparició.

Uns altres que també volen enregistrar, encara que ho fan un poc més tira-tira, són els del grup d'en Biel Majoral, que ja han contactat amb un tècnic mallorquí per a començar l'enregistrament. Això pareix que anirà endavant, si bé encara no està massa clar quan ho faran i quan acabaran aquesta feina. De totes maneres, pensam que també serà un disc únic, molt interessant per aquells a qui ens agradi la cançó fresca i sentida.

A tothom desitjam sort i bona feina.

DELÍ MULET

Solucions als mots encreuats: Horitzontals: 1. Marina Vell. 2. apetitós. L. 3. negat. stoi. 4. itàlic. ADN. 5. filials. ad. 6. et. apotema. 7. S. I. me. S. R. 8. tatsenoma. 9. ason. deure. 10. refuta. sen.

Verticals: 1. manifestar. 2. apetit. ase. 3. regal. ifot. 4. Itàlia. snu. 5. nitiapme. 7. 6. at. cloenda. 7. vós. ST. 6e. 8. està. esmís. 9. L. òdam. are. 10. llindar. en.

UNIO D'INDEPENDENTS D'ALGAIDA, PINA I RANDA

Fa unes setmanes els Independents d'Algaida, Pina i Randa ens vàrem presentar amb un acte celebrat en un restaurant d'Algaida, on assistiren més de 150 persones. En aquest acte vàrem esbossar els motius per què neix aquesta nova força política, entre els quals destaquen:

-El problema de l'Ajuntament és de manca de gestió. Fa falta un equip municipal capaç, sòlid i homogeni que, fugint de personalismes, faci feina per acabar amb els endarreriments històrics que any a any es van acumulant i que no ens deixen emprendre noves metes i projectes.

-Les necessitats i mancances que tenen Algaida, Pina i Randa són pràcticament les mateixes de fa 4 anys. Tant el partit que té l'alcaldia com el de l'oposició s'hauran de presentar el 1991 amb el mateix programa del 1987 i, el que és més greu, amb les mateixes persones, les quals, des de les seves posicions, no han demostrat capacitat per arreglar els problemes que tenim.

Per tot això els Independents volem presentar a les eleccions de dia 26 de maig un EQUIP DE FEINA, amb un altre estil, amb un tarannà nou, i sobretot amb noves idees per gestionar amb eficàcia l'Ajuntament. aquestes són les persones que formen la llista:

1. Miquel Munar Capellà
2. Josep Llompart Amengual
3. Geroni Oliver Vich (Pina)
4. Toni Cardell Vanrell
5. Isabel Puigserver Salas
6. Toni Vidal Mut
7. Jaume Lliteras Ballester (Pina)
8. Nicolau Ferragut Mulet
9. Jordi Salas Jaume
10. Toni Barceló Puigserver
11. Toni Oliver Arrom (Pina)

Reserves:

12. Rafael Vidal Garcies
13. Jordi Antoni Trobat Oliver
14. Miquel Sastre Gómez

Aquestes persones (i d'altres que també formen part de l'equip de feina, encara que per raons òbvies no poden sortir a la llista) tendran com a prioritatat absoluta la finalització de les obres que hi ha en marxa en el més curt espai de temps possible. Així doncs, serà prioritari:

- La redacció de les Normes Subsidiàries.
- L'acabament i posada en marxa de l'edifici d'usos socials.
- La creació del Servei Municipal d'Esports.
- L'acabament dels vestuaris del camp de futbol de "Es Porrassar".
- L'acondicionament de les instal·lacions del Poliesportiu municipal de Pina, amb la construcció dels nous vetuaris.
- L'aprovació immediata del projecte del Casal de Pina.
- L'ordenació del tràfic.
- L'acabament de les obres de sanejament i subministrament d'aigua potable.
- La construcció del Pabelló Cobert Municipal d'esports.
- Etc.

mentres que en una segona fase farem feina per preparar el nostre poble per al futur.

Així mateix voldríem aclarir que el fet de ser Independents no ens deixarà en inferioritat de condicions a l'hora d'obtenir subvencions ja que per una banda moltes ja estan concedides, i les altres les aconseguirem tocant portes, presentant projectes, idees i iniciatives. Que no es cregui ningú que pel fet d'haver-hi un batle independent, a Palma ens "deixaran de la mà" ja que també necessiten els nostres vots per a les eleccions autonòmiques i generals.

Per acabar, oferim el primer pacte, un pacte de programa i de feina. Qualsevol dels altres tres partits que es presenten volen una Algaida millor; si estan disposats a fer-hi feina, poden comptar amb nosaltres.

ΨN

Independents

PINA
RANDA
ALGAIDA

NOLTROS SOM:

1. Catalina Martorell Llaneras. Ca na Tiu.	Professora d'E.G.B.
2. Miquel Serra Roig.	Professor d'Institut.
3. Miquel Ballester Salas. Quitxero.	Professor d'E.G.B.
4. Joana Maria Llopart Oliver. Majoral.	Empleada de banca.
5. Maria Jaume Salas. Mindona.	Mestressa de casa.
6. Jaume Oliver Oliver. Son Bou de Pina.	Tècnic d'Informàtica.
7. Macià Oliver Juan. Salem.	Forner.
8. Bartomeu Salas Mascaró.	Estudiant.
9. Catalina Ballester Vanrell. Ca na Mora.	Mestressa de casa.
10. Margalida Gelabert Morell. Can Trinxet.	Professora d'E.G.B.
11. Miquel Sastre Pujol. Fiolet.	Delineant.
12. Maciana Bibiloni Trobat. De Marina.	Psicòloga.
13. Gabriel Sastre Tous. Can Lleopard.	Administratiu.
14. Antònia Fullana Puigserver. Can Fava.	Llicenciada Geografia.

ACTE DE PRESENTACIO DE LA CANDIDATURA

Diumenge, 12 de maig a les 20 h. a Sa Rectoria

És objectiu nostre
apropar
l'Ajuntament
a tots i cada un
dels habitants
d'Algaida,
Pina i Randa.

Per un Ajuntament més vostre

MILLORAR la qualitat de vida de tots:

- * CONSTRUINT la infraestructura necessària.
- * DOTANT al municipi dels serveis imprescindibles.

DINAMITZAR la vida del poble:

- * Culturalment
- * Socialment
- * Esportivament
- * Econòmicament.

FER REALITAT la bona comunicació entre Poble i Ajuntament.

Agrupació Socialista d'Algaida - PSOE

CAL FER MEMÒRIA

La total manca de funcionament d'un pacte entre els partits PP i PDP independents, l'essencial preocupació per a accions de caire populista, així com una gestió realitzada a sempentes, marcada per la manca de planificació, per la improvisació, i que sols ha mig existit quan ens hem acostat a les eleccions, ha donat lloc a què costosos projectes municipals s'hagin endarrerit seriosament, (Edifici de Usos Socials, Cementiri, vestuaris del Camp de Futbol.), i per tant encarit els seus pressuposts, i retrassat la posada en marxa dels necessaris serveis que aquests amparen.

A més, la deficient gestió ha provocat que uns 40 milions, concedits de forma gratuïta pel Consell Insular de Mallorca no s'invertissin al poble durant aquests darrers quatre anys.

La despreocupació tampoc no ha estat una excepció a l'hora de mantenir les instal·lacions existents, ni per organitzar l'ús de les mateixes (Camp de Futbol de Pina i Parc Infantil, instal·lacions a les Escoles, etc.). Equipaments que tant ens han costat i que a tots ens convé conservar durant molts d'anys.

Tampoc aquets quatre anys han estat temps suficient per elaborar les Normes Subsidiàries, formant part el nostre poble d'una petita llista de municipis que encara no tenen planajament Urbanístic.

Què s'ha fet pels joves? per què no s'ha tramitat la proposta de creació del Consell Municipal de Joventud?

Com aquestes, ens podrien fer mil preguntes més: Sobre política cultural, retaule de Castellitx, Pou del Colomer, inversions a Randa, Contribucions especials al Carrer del Sol elaborades sobre els valors cadastrals i que suposaran - donat que aquests no estan revisats - aplicacions molt diferents respecte d'immobles de parecudes condicions, asfalt del Camí del Cementiri, que a poc mesos les herbes ja l'eixequen. Per què s'ha deixat que el concessionari del Cementiri cobràs tot el preu de les tombes abans que l'obra no estàs rebuda per l'Ajuntament, al contrari del que deia el contracte. Informació al poble sobre el nou servei d'aigües netes i brutes, amplària de canonades, depuradora etc. Disciplina Urbanística, perquè tots tinguem el mateix tractament legal i impositiu. Ambulància, etc.

Cal fer memòria del que ha passat durant aquests darrers quatre anys, sospesant lo bó i lo dolent que ha succeït. Només d'aquesta forma es pot analitzar seriosament quin grau de credibilitat tenen les promeses de certs partits.

Agrupació Socialista d'Algaida - PSOE

LÍNIES D'UNA POLÍTICA DE PROGRÉS

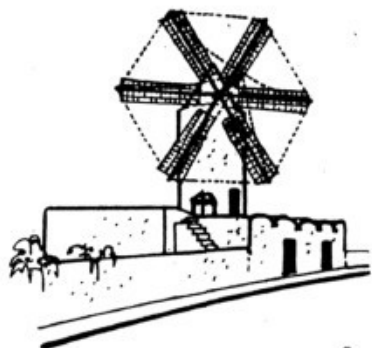
- Reorganitzar l'administració municipal de la Casa de la Vila.
- Informació al poble.
- Dotar al poble de Normes Subsidiàries.
- Acabar les obres començades, i realitzar els projectes existents. Edifici d'Usos Socials, Poliesportiu, Aigües netes i brutes etc.
- Organitzar l'ús i el manteniment dels equipaments municipals. (Instal·lacions esportives, etc.).
- Invertir a les Escoles.
- Impulsar la comissió d'Acció Social, per millorar la política de Tercera Edat, etc.
- Apropar l'administració a Pina i Randa.
- Consell Municipal de Joventud.
- Incentivar la participació d'entitats i persones en la tasca de l'Ajuntament.
- Crear una política cultural.

Són algunes de les prioritats que propugnam al nostre programa electoral, que creim poden ajudar a millorar considerablement Algaida, Pina i Randa, però també sabem que per lograr-ho serà necessari comptar amb la voluntat decidida del poble i del conjunt de forces socials i polítiques, així com de la dedicació, pas a pas, dia a dia, de la gent que conforma la nostra llista municipal, que és aquesta:

- 1.- FRANCESC ANTICH OLIVER.
- 2.- JOAN RAMIS GELABERT.
- 3.- ANTONI SUREDA MUT.
- 4.- ANTÒNIA ROTGER TOUS.
- 5.- ANTONI MULET GARAU.
- 6.- FRANCESC ANTICH TROBAT.
- 7.- CATALINA TROBAT OLIVER.
- 8.- RAFEL ANTICH SERVERA.
- 9.- GUILLEM Fiol GELABERT.
- 10.- JOAN MUT TROBAT.
- 11.- GUILLEM LLOMPART AMENGUAL.

SUPLENTS

- 12.- MIQUELA DANTI SANSÓ.
- 13.- PERE OLIVER CIRER.
- 14.- BARTOMEU OLIVER SASTRE.

Els Molins Fariners d'ALGAIDA

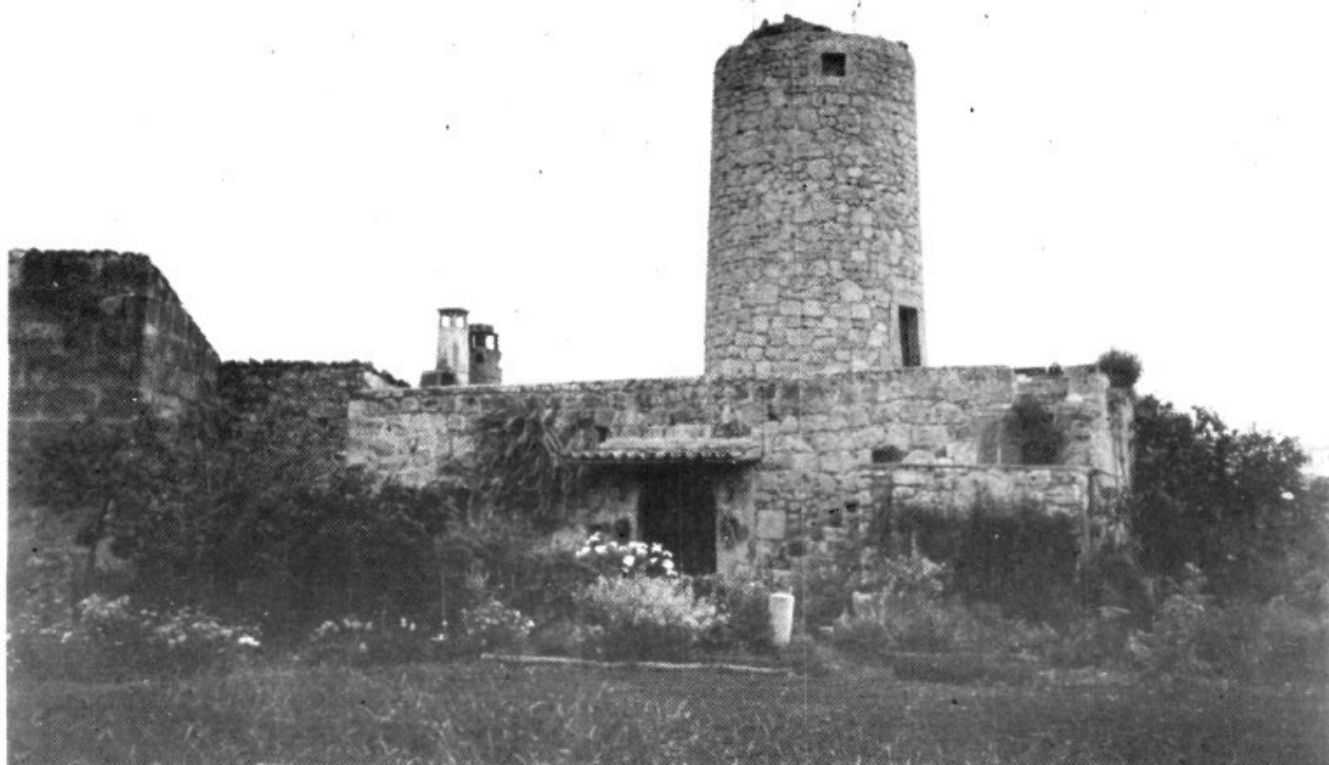
avui: **MOLÍ DE S'ALJUB**

Tambè és conegut com Molí d'en Calina i està situat al carrer de Sa Tanqueta, n° 40, arraconat uns trenta metres endins, part darrera Ses Escoles. El topònim primitiu d'aquest molí prové de l'amon Bernat de s'Aljub, nascut l'any 1865 i que, segons fonts orals, va esser el darrer moliner d'aquest molí. Malgrat que es va casar tres vegades, no tengué fills i a la seva mort deixà la propietat al seu nebot Pere Vicó, també conegut com Es Protestant Vicó i que arribà a caporal de la policia municipal de Lluçmajor. Aquest Pere Vicó el va vendre l'any 1938 a l'amon Gaspar Gelabert "Calina" - d'aquí ve el topò-

nim d'aquest molí - que a la seva mort, ocorreguda l'any 1983, ho deixà en herència a la seva filla Maria Gelabert Juan que hi habita amb el seu marit l'amon Pere Joan Oliver Jaume.

Aquest molí de s'Aljub ja fou concebut, a diferència d'altres, com a vivenda habitual del moliner, el qual tenia accés privat a la torre des de dins ca-seva, mentres els clients pujaven per l'escala exterior cap al terrat d'envelar i des d'aquí accedien, sac a l'esquena, fins al pis de les moles.

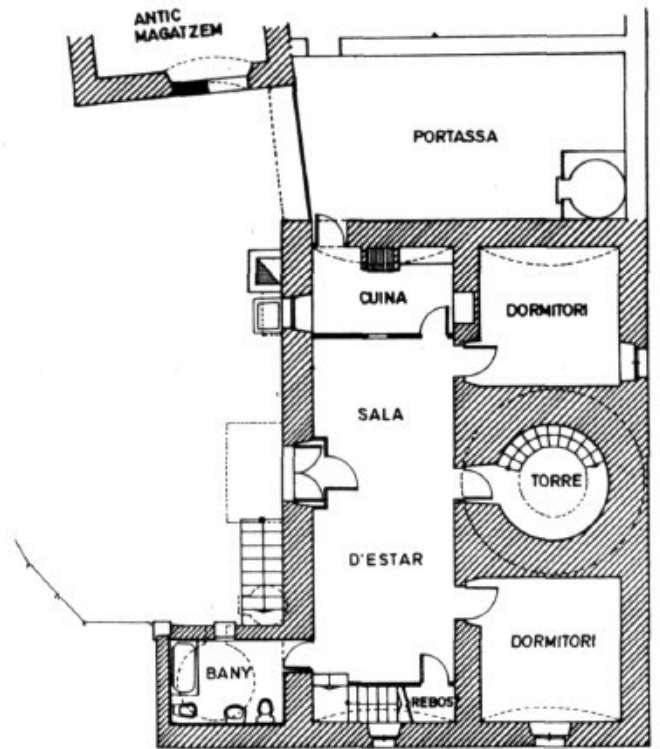
La seva estructura bàsica es compon de dues naus de bòveda de canó (vegeu

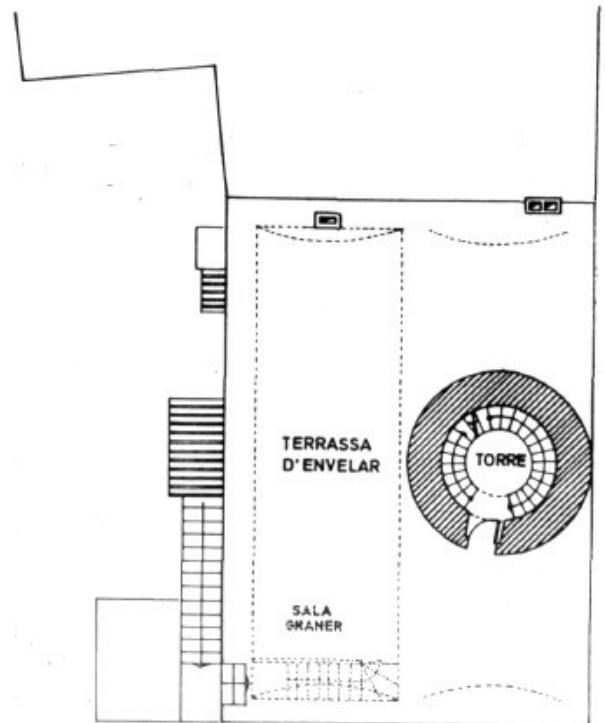
plànols adjunts), amb la particularitat que la seva altària interior va permetre que a la primera nau s'hi construís un entresol utilitzat com a sala graner, que només permet estar-hi drets a la part central de la bòveda. A la segona nau, i centrada amb l'eix de l'edificació, hi ha la torre del molí amb dos dormitoris, un a cada costat.

La data de construcció d'aquest molí figura gravada a la dovella central del portal forà i correspon a l'any 1815; en canvi, al frontis d'un magatzem de grà, reconvertit posteriorment en estable, hi ha la data de l'any 1830. Aquest estable es troba situat a un nivell un poc inferior i al seu damunt hi té l'afegit del sostre de palla.

El capell original del molí, que era de zinc, s'havia anat foradant amb el temps fins que un mal dia d'una forta ventada fou arrabassat i pegà part darrera el molí, dins la finca de Can Bondia. Això succeïa devers l'any 1950 i el molí restà sense capell per espai d'uns vint anys, fins que,

PLANTA BAIXA
ESCALA 1: 200

PLANTA ALTA
ESCALA 1: 200

cansats que els dies de forta pluja l'aigua arribàs a la planta baixa, decidiren construir un terradet a devers un metre part damunt el replà de les moles (Vegeu aquest terrat a una de les fotografies així com els dos congrenys amb els forats i tascons per a fer girar el molí, i el que resta de l'arbre creuant encara la torre.)

El molí de S'Aljub és, arquitectònicament parlant, un dels més ben conservats que hem trobat i les poques reformes que ha sofert han estat fetes amb un gust exquisit. Per exemple, fa un parell d'anys l'escala exterior que mena a la primitiva terrassa d'envelar i que tenia al seu davall dos forns de coure pa (indicats a punts als planets) s'esfondrà degut a la humitat acumulada; al seu lloc, i respectant els murs exteriors, s'hi edificà un modern quartet de bany amb accés des de l'interior i es restaurà de la millor manera l'escala. Una altra reforma fou l'obertura d'un portal per comunicar la cuina amb la portassa adossada, que és de construcció més moderna que el molí. També s'han hagut de canviar unes quantes bigues del sòtil de l'abans esmentat

entresol de la primera nau, que estaven corcades. El darrer afegitó que els amos manaren construir va ésser un porxet -sostingut amb estructura de ferro forjat i canalons de ceràmica- damunt el portal forà, per tal de protegir el batiport dels ruixats de l'hivern o del sol de gran dia durant l'estiu.

L'amo'n Pere Joan també és "moliner" a la seva manera perquè fa uns anys construï un molinet metàl·lic i el situà damunt la torre del vell molí fariner; amb un enginyós sistema per aturar-lo des d'abaix, si interessa. És hàbil, l'amo'n Pere Joan, perquè quan anàrem per fer aquest treball estava construint unes caieres d'abelles per posar-hi un nou eixam, ja que és molt aficionat a l'apicultura.

Per despedir aquest molí de S'Aljub ho farem amb uns mots del Cançoner Popular del P. Ginard, que ens demostren com els moliners no eren massa ben vists. Diuen així:

Com jo sent o veig passar
picarol de moliner,
trec es cap en es carrer,
excuses d'aigo tirar.

Text i fotografies:

MIQUEL SASTRE "FIOLET"

NOTICIARI DE L'OBRA CULTURAL

De les activitats programades el mes passat en voldríem fer, per començar, un breu resum. En primer lloc tenguérem la xerradeta-col.loqui sobre la problemàtica energètica, el seu futur i les seves alternatives, a càrrec de Miquel Angel March del GOB; acte que va resultar molt interessant, sobretot perquè és un tema que els mitjans de comunicació tracten de vegades molt de passada, o destacant només la necessitat de donar sortida a les demandes d'una societat de cada vegada més consumista.

També el diumenge dia 21 férem l'anunciada travessa de Valldemossa a Sóller pujant per Es Cairats i el Puig d'es Vent i baixant pel Racó d'En Barona. Estàrem a punt d'haver-la de suspendre per manca d'excursionistes, degut segurament a que s'havia comentat que seria molt llarga. Finalment foren 17 els que s'hi apuntaren i pogueren gaudir d'un dia i d'uns paratges esplèndids; fins i tot a l'horabaixa anaren sobrats de temps i pogueren fer més llargues les aturades per reposar.

El dia del llibre que estava previst celebrar dia 28 coincidint amb la Trobada de bandes de música es va ajornar fins dia 12 de maig per no coincidir a la mateixa hora amb la festa dels músics, que, per error, ens havien dit que seria l'horabaixa.

ACTIVITATS PREVISTES PEL MES DE MAIG:

Diumenge dia 12: Festa del Llibre damunt Plaça, de les 12 a les 13'30 hores, amb les darreres novetats editorials. Aprofitau per comprar llibres perquè farem un 10% de descompte.

Diumenge dia 19: Excursió a Sa Cova de Ses Bruixes, per Mortitx i el Gorg de Bec d'Oca. Els llépols que fa uns anys vengueren a la Malé ja poden imaginar per què hem procurat tornar per aquell redol precisament durant el mes de maig.

Excursió als Pirineus: els companys de l'Obra Cultural Balear de Valldemossa organitzen els dies 17 a 20 de maig una excursió que visitarà Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Campdevàrol, Núria, Ribes de Freser, Sant Miquel de Fai i tornada a Palma per Barcelona. A tots els qui estiguin interessats en aquesta excursió els donarem la informació necessària. El preu és de 19.000 ₧.

Grup d'excursionistes damunt els replans d'Es Teix.

CASTELLITX

Vos oferim una part dels treballs guanyadors del passat Certamen Literari de Castellitx. El primer treball és el premi "Rosa d'Or de La Pau" de Poesia, el segon és l'accèssit a aquest premi i el tercer és el guanyador de Poesia Popular (Glosat). En el número pròxim vos presentarem el premi de Narració.

Agraïm a la Comissió Organitzadora del Certamen que ens hagi permès reproduir aquests treballs.

TRÍPTIC D'ABSÈNCIES

LEMA: EL SEGADOR DE SON REAL

I

Debades vaig cercar, desesperat,
talment cerca la nit la matinada
i les llenques de fosca s'encenien
pels caminois, estrets, de l'esperança.
El temps se m'esmunyia costa avall
i llenegava, lenta, l'hora malva.
Per llargues ganivetes de silenci
va romandre la brisa acoltellada.
Per si la queixa de les fulles seques
estotja el talismà de les petjades,
cercava la certesa del teu cos,
o un sospir que depressa s'allunyava.
El brancatge, ufanós, de la figuera
es perfumà de blau, i la retama,
com la llimona, va posar llambrecs
dins l'horabaixa, violeta i grana;
i, mentre, no trobava el teu record
ni el tacte de la pell que m'abrusava;
i un salabrós pressagi fou l'anunci
del part que, dolorós, encén la llàgrima.

II

Tal vegada no saps que en les nits llargues
quan el silenci aixeca murs espessos,
amb pesada altivesa de murmuris
i vaguen els esguards, deambulants,
pels trits ermassos de la indiferència;
la muntanya nevada del teu pit
no guarda per a mi ni una dreuera,
ni el batec, fugisser, de l'esperança,
ni l'huracà que dorm en un sospir.
I quan l'alba grisencs s'enmantella
de rou i de satí endormissats,
i naveguen els núvols matinades,
i se desplomen, lentes, les estrelles,
talment pluja que cau adés i ara;
jo vaig teixint els somnis, inventats,
en el racó més negre dels meus versos.

III

Tant esperar la mort que mai no arriba
 i s'acaben els dies, passen anys,
 i és una font el temps i va vessant
 en la mare d'un riu que mai no torna
 i sols escuma deixa a les voreres.
 Parirà el calendari dies nous
 a l'albada dels anys, mes, tan se val,
 ja mai més no seran els nostres anys,
 perquè visquérem ja les hores nostres
 al tall d'un vell amor que s'ha quedat
 enganxat en un blau de recordances,
 esperant una mort que mai no arriba.
 I si un dia, fugint de l'evidència,
 he intentat assolir dintre les mans,
 avarament, un poc d'il·lusió,
 l'he sentida escolar-se entre els meus dits
 al terreny, pedregós, de les absències.

RAFEL BORDOY I POMAR

LEMA: ET IN PULVEREM REVERTERIS
 (I ET TORNARÀS POLS)

Sóc ànima captiva de la terra,
 en bres de romaní, mig adormida;
 sóc esqueix, de la soca consentida,
 que a l'escorça vital, tot just, s'aferra.

Més que un cru desconhort, sembla una guerra,
 un duel personal amb mi i la vida,
 i sé que, la desfeta recollida,
 és la mòssa final que fa la serra.

Què restarà, de mi, sinó la imatge
 d'una ombra que té nom, trista i eixuta,
 a l'esvaït paper del seu missatge?

Si el somni del passat vola i permuta,
 si et refresques el rostre amb altre oratge,
 serà que el meu record, de temps, s'embruta.

L'escaquer reflecteix, com un mirall,
 la lluita dintre meu de l'existència;
 per cada cop que mou, cada freqüència,
 una llenca m'aixeca un dur raspall.

Són ferides que mai no deixen call,
 d'aquestes on no hi sembla violència,
 són fetes amb profunda consciència,
 puix les nafres a l'ànim no fan tall.

Belluguen peces negres ben armades;
 enfront, ànimes blanques sense por;
 comencen el combat encoratjades.

I surten els batecs del mateix cor,
 també una sola mà fa les jugades:
 qui guanyi, sols tindrà un pobre tresor.

Acovardat, al seu enrocament,
i sota la gonella de la dama,
amb prou feines, el rei, mou una cama;
escac blanc, un de negre, lentament.

La solitud remou l'atordiment
si, d'armes, el brogit a prop ja brama
i dictes de defensa, que proclama,
reforcen el seu feble bastiment.

Una torre al costat, un almirall;
és, l'àlfil, la clavada beneïda
quan, a la reraguarda, s'obre un fall.

Emparat pels peons, servant la vida,
accepta el sacrifici del cavall
o cerca, disfressat, qualque sortida.

Dèdal on he reclòs, sense costura,
els quatre angles que faixen el meu cisma;
les bases que generen cada prisma
són clapes oblidades de ventura.

La cursa dels rellotges massa dura
-he signat el rebut de l'egotisme-,
l'estalvi d'on s'alleta el meu sofisma
el bestrauré per cloure la factura.

A l'altre jo que sóc, i qui em prejudja,
que maneja les peces del meu dol,
vull donar-li l'empat i me'l rebutja.

Sé cert que no puc vèncer jo tot sol,
voldria que el meu seny fos un bon jutge
o sols seran les taules trist consol.

El termini raona amb el present
i compten, cadascú, des de llur caire,
hores que, de segons, no en tenen gaire,
saben que nostra vida n'és absent.

Despullada de tot remordiment,
la callada remor que porta l'aire,
sens vestigis d'alè, sense cap flaire,
s'emportarà la veu del pensament.

Encara que em remulli la saó
i que vulgui allunyar tot el secall
amb l'empenta que dóna l'esperó,

tan feble és l'esperit, com el cristall,
que sentiré, del temps, tal estiró
i romandrà, només, un encenall.

Arruixa els meus renecs el crit del gall
i fonts, d'unes espines que s'acoren,
rebrollen, fresques, aigües que no moren
i cau tota fosc per l'estimball.

Arriben al meu cor, per l'escanyall,
paraules de perdó que no s'esfloreu,
ni cremen en les mans perquè no ignoren
l'albor que m'allibera de l'encall.

Quan busques inexpertes de les hores,
per l'horitzó, demanin: Per què plores?
Sabré que es romp la baula on sóc lligat.

Per sang d'on és, l'Anyell, nostre aiguaneix;
per nafres d'on, l'Amor, mai no decreix:
ser lliure no serà cap caritat.

PERE BRU SERRANO I DARDER

JOC DE PILOTA

LEMA: ESPORT I MIG

Dins es temps se perd es punt
damunt es seu naixement.
D'Anglaterra fou sa gent
que el teixí, fent-li ripunt,
i d'aquest joc de conjunt
va compondre un reglament
sense pensar que s'invent
pogués pujar tan amunt.

Cada equip és un estol
format d'onze jugadors.
Demostren es seus valors
per dar a un esfèric redol.
És alegria i consol
per milers d'espectadors.
Si sou endevinadors
sabreu que parl d'es futbol.

Passions a qualsevol lloc
desperta i dóna sa nota.
P'es futbol qualcú explota
i paga o rep més d'un toc.
Dins sa sang li encén un foc
com un jove per s'al.lota.
Mirau si amb una pilota
se pot donar molt de joc.

Es fet, segons com se mira,
és un poc mal d'explicar:
Un joc que sembla vulgar
tantes persones estira.
Corren com es cans de fira
per sa pilqta encalçar
i si un la pot agafar
llavò una coça li tira.

Per on té sa seva manya
no es destria fàcilment,
però és un fet evident:
És s'esport primer d'Espanya.
Dins ell té una força extranya,
l'envolta molt d'ambient
i quina gaubança es sent
si veus que es teu equip guanya.

És una cosa que espanta
veure sa gran quantitat
de públic aglomerat
que fred o brusca aguanta.
Aplaudeix, vibra i canta
gojós i entusiasmat
i és que es futbol ben jugat
també pot fer molta planta.

Però se trenca sa festa
si es teu equip preferit
perd, jugant un mal partit.
Pot esser cosa feresta.
Es crits ja són de protesta
i més d'un perd es sentit,
amollant a roi seguit
molts més llamps que una tempesta.

A n'es joc de temps enrera
s'espectacle era més viu.
Ben clar era s'objectiu:
Fer gols de qualque manera.
Ara es du més sa quimera
dins s'aspecte defensiu.
Cada equip tanca es seu niu
amb una bona barrera.

Però no cal tenir por,
es futur sembla optimista.
Avui un bon futbolista
se paga més car que s'or
i me fa bategar es cor
i m'alegra ferm sa vista
veure fer un gol d'artista
si el fa s'equip que vull jo.

JAUME JUAN BONNÍN

EL GENOCIDI KURD

La pretesa solidaritat internacional que va mostrar EEUU (i, a darrera, els seus vassalls de l'ONU) quan Kuwait va ser invadida pels iraquians no va ser més que solidaritat amb els propis EEUU. No anaven a defensar els interessos d'un pobre poble injuriat, entre altres coses perquè de pobre no en té res, aquell poble. Si els americans no haguessin vist en perill els seus propis interessos, continuarien sense saber on cony és el Golf Pèrsic. Però hi havia petroli pel mig (i pels costats), i això ja és una altra cosa. Perquè, a part d'això, què era Kuwait? Una família (i ben nombrosa) de tirans i quatre pobres (aquests sí que ho eren, i encara ho són) ciutadans al seu servei.

De les mil conseqüències que deien els experts que duria la guerra del Golf, ja n'hi ha una (que, ai las, no havien previst) que omple els diaris (bé, de fet, una pagineta): l'èxode dels kurds fugint de l'opressió de Saddam que mata a trets i bombes els qui es queden i de fam i fred els qui se'n van. Les imatges que en podem veure (gent barallant-se per una mica de menjar "caigut del cel"; un home enterrant una nena de tres anys morta de fred) són ben esfereïdores. Però, què tenen els kurds que valgui una guerra, ni tan sols una batalla? No res. Per això aquells qui no varen permetre que dos milions de kuwaitís fossin trets de caseva no fan res per impedir que passi el mateix amb deu milions de kurds. Per ventura convendria que dedicassin els seus esforços, més que a fugir, a cavar un pou ben fons a veure si troben petroli, la seva única manera de sortir de la misèria. I és que tots som iguals als ulls de Déu, però no als de Bush, que és el que realment importa.

VÍCTOR MULET

PINA

REFLEXIONS ELECTORALS

Tal vegada trobeu que és un poc prest per xerrar de les eleccions, ja que encara no estam en campanya, emperò el pròxim mes ja haurem de xerrar dels resultats, perquè ja s'hauran fetes; així és que ara és s'hora.

Farem això i això altre i allò i allò altre.

Escoltarem les queixes i peticions que ens facin.

Estarem oberts a tothom.

Serem els representants de tots, els qui ens votin i els qui no ens han votat.

Tendrem en compte els interessos de la comunitat per davant dels interessos dels particulars.

Serem la veu del poble.

Informarem de la nostra gestió.

Davant temes importants i polèmics, convocarem el poble per sobre la seva opinió.

Són frases que solem sentir cada quatre anys i que ara aviat tornarem a sentir davant les eleccions del 26 de maig. Són frases que queden molt bé, però que desgraciadament la majoria de les vegades es queden en això i no es duen a terme. De qui és la culpa? Tal vegada dels polítics o tal vegada un poc de tots, perquè la majoria de les vegades no posam res de la nostra part per col.laborar o fiscalitzar la gestió pública i volem que tot ho resolguin els polítics. I d'aquesta manera ja tenim la roda, la gent dóna la culpa als polítics i els polítics diuen que el poble no respon a les coses que ells fan. I així els polítics es cansen i la gent es desengana dels polítics, i així es passen la pilota dels uns als altres, i no creuen en les promeses que els han fet.

Ja saben que el que el poble voldria és que el candidat que sortís elegit els solucionàs tots els problemes i els resolgués totes les queixes que se li plantejassin. I per altra part el candidat elegit voldria fer-ho bé per tothom, no haver-se de posar malament amb ningú, i trobar la col.laboració i el reconeixement per part de la gent de les coses que fa i no les crítiques. Així tot seria una bassa d'oli, que com sabeu és mal d'engronsar, emperò tots sabeu que això és una utopia; podem dir que és pràcticament impossible que les coses succeixin així.

Així que lo que es pot intetar fer és aproximar-se el màxim a aquests objectius, cosa que per altra part no sempre s'aconsegueix.

Què és el que el poble de Pina vol? Quines són les coses i les necessitats que els pineros troben a faltar? Quines són les il.lusions que tenen com a comunitat? Com volem Pina?

Vet aquí unes preguntes que seria molt interessant poder respondre, perquè els qui surtin elegits puguin actuar d'acord amb les respostes correctes i intentin dur-les a terme.

I com es poden sobre les respostes a aquestes preguntes? Creim que només hi ha una manera i és xerrar amb la gent, dialogar, sobre les seves opinions damunt les necessitats més urgents que troben a mancar a Pina. Això vendria a ser una mena d'enquesta, i en base a les respostes obtingudes sabríem el que vol una majoria. Que això també tal vegada ho trobareu una utopia? Potser; tal vegada més difícil del que ens pensam. Emperò es pot fer, perquè a altres pobles els candidats ho han fet i ho fan. Es tractaria d'anar de casa en casa a fer una xerrada amb cada família i anotar les coses que creuen necessàries per ordre de prioritat o urgència, demanar l'opinió sobre el que hauria de ser la gestió municipal, el paper del concejal o regidor i el de l'Ajuntament dins la vida del poble. I tal vegada quedaríem sorpresos de lo senzill que a vegades pot resultar complaure la gent; o tot el contrari: tal vegada ningú voldria el mateix

i en aquest cas sí que li seria molt difícil al regidor actuar en conseqüència amb lo que li han demanat.

Precisament el que molta de gent ha trobat o troba a faltar és el diàleg, la xerrada amb els responsables de la gestió pública, la manca d'informació que se'ls dona, ja sigui boca a boca o en reunions informatives que es convoquin; inclús la presència física (veure'ls pel mig) dels representants municipals. Crec que el dit "Tot per al poble, però sense el poble" no li va bé a la gent, no li agrada per bé que es faci; a tots ens agrada que ens demanin la nostra opinió i que se'ns informi del que es fa o es pensa fer. Creim que això podria ésser una nova manera de començar, una nova manera de fer política.

Com a cosa anecdòtica, vos direm que entre les quatre llistes municipals hi ha nou o deu pineros.

EXCURSIÓ: El passat 1 d'abril un grup de pineres i pineros, 12 en total, feren la mateixa excursió de fa uns anys: el torrent de Pina des del seu naixement a Albenya fins a Pina. Tal vegada seria interessant fer-la cada any o cada un parell d'anys, quan du aigua, quedant així com una cosa fixa dels pineros.

NOTICIA: El passat dia 26 d'abril es va fer un homenatge al cantant Raimon per part d'un grup d'amics, que feren un sopar al restaurant Es Molí de Pina.

DEFUNCIÓ: El dia 28 de març va morir Catalina Ramis Oliver, als 90 anys. En pau descansi!

XESC OLIVER

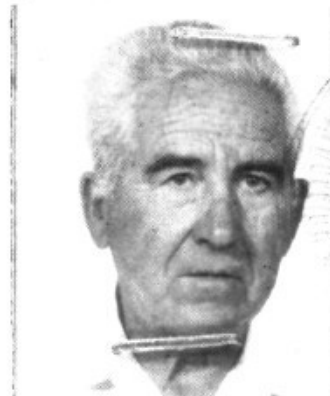
MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Catalina Ramis Oliver. Va morir a Pina dia 28 de març als 90 anys.

Jordi Salas Capellà. Morí dia 7 d'abril a l'edat de 79 anys.

Jaume Puigserver Mulet. Ens deixà dia 8 d'abril als 78 anys.

Antònia Trobat Bibiloni. Ens deixà dia 29 de març i tenia 78 anys.

Francisca Capellà Roca. Morí dia 14 d'abril a l'edat de 79 anys.

NAIXEMENTS

Joan Amengual Álvarez, fill de Joan i Maria Encarnació. Va néixer dia 27 de març.

Coloma Sureda Nicolau, filla de Bernat i Bàrbara. El seu naixement va ser dia 9 d'abril.

ENTORN DE LA RESURRECCIÓ DE JESÚS

El Nou Testament proclama una vegada i una altra que Jesús ha ressuscitat. Alguns pensen que el contingut dels distints escrits del Nou Testament es pot resumir en la frase: Jesús ha ressuscitat. La resta és comentari, per cert molt important.

La resurrecció de Jesús és una afirmació de fe: que Jesús ha ressuscitat d'entre els morts no és constatable per la ciència històrica. El creient no dubta que Jesús ha ressuscitat, però la seva convicció neix i s'alimenta de la llum de la fe.

Per altra part, hi ha senyals que el Crucificat és el ressuscitat. Vegem-ne unes quantes:

a.- La tomba buida. Evidentment no estam davant una prova, però sí davant un indici ben significatiu.

b.- Una altra senyal més important que l'anterior és l'experiència dels apòstols i altres deixebles. Pensem un poc en la seva situació. Els seguidors de Jesús varen quedar molt desconhortats davant l'aconteixement de la Creu. Estaven convençuts del fracàs de Jesús i peneditos d'haver-se

deixat emblanquinar per aquell visionari de Natzaret.

Si aquesta gent no hagués tingut una experiència forta en el sentit que el Crucificat era el Ressuscitat, molt difícilment haurien proclamat la resurrecció de Jesús, més encara quan en aquesta empresa molts d'ells hi perderen la vida. És perquè varen passar per l'experiència de la resurrecció de Jesús que tingueren el coratge de proclamar que el Crucificat era Senyor de vius i morts.

c.- Una altra senyal ben significativa és la multitud d'homes i dones que al llarg de la història han cregut en Jesús i han orientat la seva vida en el sentit assenyalat per Ell. Són multitud els qui han trobat en Jesús el sentit de la seva existència.

Veim per tant que l'opció de Jesús és una opció de fe, però no ens trobam enfront d'una decisió capritxosa o arbitrària: hi ha uns motius seriosos que avalen la decisió d'optar per Jesús. Aquí n'he exposat alguns.

TONI RIUTORT

NOTICIARI

PARRÒQUIA DE SANT PERE I SANT PAU

Durant el mes de maig a La Pau de Castellitx cada diumenge horabaixa hi haurà mes de Maria a les 17'15 i missa a les 18 hores.

Dia 26 de maig, a les 12 del migdia, celebració del baptisme.

MOLÍ D'EN XINA

Al Molí d'En Xina se celebra del 22 d'abril al 20 de maig un Curs de Gravat (Estampació creativa). I del dia 3 al 10 de maig s'exposarà la col·lecció de sis gravats "Personatges", realitzats per Víctor Andreu. D'aquesta sèrie se'n farà una edició de 20 col·leccions degudament numerades que es posaran a la venda.

TROBADA DE BANDES DE MÚSICA

La servitud -que ja hem comentat altres vegades- de sortir mensualment fa que determinats actes ja s'hagin celebrat quan ES SAIG arriba a les vostres mans. És el cas de la Trobada de bandes de música, de la qual vos informarem en el pròxim número. En el moment d'entregar la revista a la impremta (dissabte 27) se celebra un concert a l'església parroquial i l'endemà hi ha d'haver la trobada. Ja vos contarem coses.

ALGUNES CURIOSITATS QUE FRANCESC MULET, LLICENCIAT
DE MEDICINA, VAIG COMENÇAR A ANOTAR DIA 1 DE MARÇ
DE L'ANY 1788. (IV)

CADIRES DE FUST DE REPÒS

Si tenen cadires de fust de repòs, i les voleu fer aparèixer com a forrades de pell, una vegada que són bones i estan ben posades, agafaran un dobler de fum d'estampa qui el venen amb llibretes, el posaran dins una escudella gran, i en un dobler d'aigordent el fondran bé amb un pinzell o cullereta, feran aigo cuita clara amb la qual mesclaran el fum d'estampa i aigordent, i de esta tinta amb un pinzell tenyiran es respatler i asiento de sa cadira, després posaran deu claus estanyats en es respatler davant, i dotze o 14 a s'asiento damunt perquè es costats no en necessiten, i veuran unes cadires de plata, i no soien.

PORTES

Si voleu donar oli i color a unes portes, o llenyams de llenyam vermell, pi o sapí bo, posaran dins una olla sa quantitat d'oli que pensaran haver menesterdintrà la qual també hi posaran connes de xuia, fuies de llorer, cloveies de llimona, pebres de cirereta trossejats i un grapat d'allis, i lo bolliran tot plegat, i en haver pres color bastant los allis lo apartaran del foc i després amb un pedaç o altra cosa donaran dit oli el qual, a més donar un bon color, fortifica i conserva molt la llenya per medi d'aquella substància que li dona.

VIDRES NETS

Per fer net crestall res hi ha millor que sal picada, i un poc d'aigo sols que se fonga sa sal, o tabac de pols fet del mateix modo, o fregar-ho amb morella roquera sense picar ni res, i després de tot esto rentar-ho bé amb aigo clara, i eixugar-ho amb un pedaç blanc ben net i que no sia molt vell perquè fa filaiions; si són vidres de finestra se poden fer nets amb la morella roquera, o sinós agafar aigo clara i un pedaç blanc dintre del qual posaran cenra,

i lo fermanan, després lo muiaran molt amenut amb l'aigua i frega qui frega, després rentaran los vidres amb aigo clara, i eixugar-los amb un pedaç blanc no molt vell, i no s'hi quedarà ni una cagaradeta de mosca, sinó que quedaran com un crestai; i si voleu fer nets bòtils, no hi ha com ordi, clovelles d'ous esclafades o molinada de carbó, i aigo clara, i remena qui remena, o després d'haver deixada sa bugada posar-los dins la caldera amb lo lleixiu teb, i després rentar-los amb aigo clara, i se queden molt nets.

SEMBRAR TAPERERES

Notícia per sembrar tapereres. Lo primer que s'ha de fer és buscar branques de taperera de llargari un poc més d'un pam, i que tinguen un poc de soca; tenir-les després acaramullades en un lloc humit, i tirar-los una gerra d'aigo damunt. Fer los clots que tinguen cosa de dos pams de fondo, i si són fets serà millor. Se posarà un poc de terra triga dins el clot, i se fixeran quatre branques de taperera, i se tornarà afegir terra triga, i se pitjarà amb una massa un poc, altra vegada se posarà terra triga, i la tornaran pitjar, i últimament les taparan (després d'haver posat i pitjat terra triga per tres vegades) de terra triga cosa d'un dit o dos i amb los peus aplanaran la terra de la redor de les branques. I el segon any los qui hauran tret los han de podar, esto és llevar-los les branques amb un trinxet, i deixar-los dos o tres ulls a cada branca, i entrecavar-los per la redor, i esto per St. Miquel. Advertint que si el tronc de taperera està algo maganyat, amb un guinavet igolaran baix, i de lo superior, tant d'una manera com de l'altra li llevaran un poc. De la llavor se pot fer planter dins tests.

Per la transcripció: **PERE MULET**

ESTIMEM LA NOSTRA ILLA

Com la rosa alexandrina
que floreix dins el jardí
a dins la mar va sortir
l'hermosa illa mallorquina.
Déu de tot l'adornaria
perquè res pogués faltar:
de platja i de pinar
i sol que vuit mesos brilla.

El mallorquí ha estimat
sa terra a on va néixer;
a dins la illa mateixa
de gust hi ha treballat:
molts d'arbres hi ha sembrat
per més honors donar-lí;
de tot ha pogut collir:
'metles, oliva i blat.

Molts de cents anys hi visqué
tranquil el qui hi naixia;
de bon pa s'atiparia,
cap malaltia hi hagué.
Metges no es 'vien mester,
no existien hospitals;
amb herbes els molts de mals
molt fàcil se'ls resolgué.

Com a illa prodigiosa
ella se va batiar;
tan guapa se la trobà
i amb una gent amorosa
que ella serà profitosa
i la mirarem d'explotar
i aquí va començar
s'explotació vergonyosa.

El Rei Jaume conquistà
aquesta illa preciosa
i la trobà tan pomposa
que, de ver, l'encaptivà.
Amb veu alta exclamà:
Ets terra de promissió,
amb pins de molt alt honor,
enrevoltada de mar.

Aquell oratge que fa
penetra dins nostra terra:
a la dreta i a l'esquerra,
de pertot ens sol entrar.
Ens convida a respirar
un aire purificat.
El mallorquí sempre ha estat
robust i de cap molt clar.

El mallorquí molt sofreix
quan contempla sa invasió
i de la platja sa brutor
que molts moments ofereix.
D'aquest mode procedeix
es canvi que ha rebut
i la gent d'aquí ha tengut
un càstig que no es mereix.

Per lo tant es mallorquí
ha d'oposar resistència;
ha de voler preferència
i ha de dir: estic aquí
i lo meu vull dirigir
i sa veu meva alçaré,
dins la memòria tenc bé
lo que el meu padrí va dir.

Els catalans són germans,
en això no hi ha cap dubte.
Existeix molta disputa
de bastants estravagants.
El Rei en els desembarcs
els féu amb gent de sa terra;
vuit-cents anys 'ferra qui aferra
l'habitaren sarraçans.

Amb veu alta hem de dir
que estimam la nostra terra
i entre la dreta i esquerra
formar partit mallorquí
perquè disposam aquí
de personal competent,
valent, també intel·ligent:
d'això podem presumir.

Nostra illa disposarà
de lo que li requereix:
un ordre que no existeix,
això prest se resoldrà;
mà dura s'emplearà
amb el qui l'ha de mester;
de nit, tranquil, pes carrer
tothom s'hi passejarà.

CLIMENT GARAU

FESTA DE LA PAU

